

dato som moderselskabets årsregnskab. Koncernregnskabet udarbejdes som en koncernbalance og en koncernresultatopgørelse. Såfremt koncernens sammensætning eller andre særlige forhold tilsiger dette, kan i stedet for en koncernbalance og -resultatopgørelse udarbejdes en koncernredegørelse.

Stk. 2. Koncernbalancen og -resultatopgørelsen skal indeholde et sammendrag af moder- og datterselskabernes regnskaber opgjort i overensstemmelse med god regnskabsskik og under iagttagelse af de tilsvarende bestemmelser i dette kapitel. Koncernbalancen og -resultatopgørelsen skal angive koncernens årsresultat samt dens samlede frie egenkapital eller det samlede tab. Ved beregningen skal der ske fradrag af interne fortjenester og foretaget udbetaling af udbytte eller rente af garantikapital mellem koncernselskaberne.

Stk. 3. Koncernredegørelsen skal oplyse koncernens årsresultat, det samlede beløb af moderselskabets tilgodehavender hos og gæld til hvert enkelt datterselskab og hvert enkelt datterselskabs tilgodehavender hos og gæld til andre datterselskaber og moderselskabet. I redegørelsen skal tillige oplyses moderselskabets årsresultat samt dets frie egenkapital eller tab. Tilsvarende oplysninger skal gives for hvert af datterselskaberne, for så vidt angår den på moderselskabet faldende andel heraf, i det omfang dette ikke er taget i betragtning i moderselskabets status ved værdiansættelsen af aktierne, anparterne eller garantiandelene i det pågældende datterselskab. Endvidere skal der gives oplysning om koncernens årsresultat samt om den samlede frie egenkapital eller det samlede tab inden for koncernen. Ved beregningen af de nævnte beløb skal der ske fradrag af interne fortjenester og af foretaget udbetaling af udbytte eller rente af garantikapital mellem koncernselskaberne.

Stk. 4. Som intern fortjeneste anses den på moderselskabet faldende andel af fortjenesten ved overdragelse af aktiver mellem moder- og datterselskaber, så længe overdragelse ikke har fundet sted til en uden for koncernen stående køber, eller det pågældende aktiv er tilsvarende nedskrevet eller er forbrugt hos det koncernselskab, som har erhvervet aktivet.

Stk. 5. For en gruppe af selskaber, for hvilke forsikringstilsynet træffer bestemmelse

i henhold til § 3, stk. 2, kan tilsynet kræve udfærdiget særlige regnskaber for den fælles virksomhed og fastsætte nærmere regler herom.

§ 131. Det påhviler et forsikringsselskab at afsætte tilstrækkelige tekniske reserver svarende til selskabets forsikringsmæssige forpligtelser. Beløbet bestemmes på grundlag af en opgørelse og vurdering af disse forpligtelser i overensstemmelse med forskrifterne i § 120, stk. 1. Forsikringstilsynet kan fastsætte retningslinier for denne opgørelse og vurdering for at sikre, at de tekniske reserver afsættes med tilstrækkelige beløb.

§ 132. Livsforsikringsselskaber kan inden for beløbet af de omkostninger, som erhvervelsen af nye forsikringer har medført, i statusopgørelsen som aktiv opføre kapitalværdien af indtil 30 pct. af de fremtidige tillæg til nettopræmierne for de ved regnskabsårets udgang efter selskabets almindelige forsikringsbetingelser i kraft værende forsikringer, som selskabet holder for egen regning. De tillæg, som på denne måde kapitaliseres, må dog ikke udgøre mere end 7 pct. af nettopræmierne.

Stk. 2. For de forsikringer, som var i kraft ved udgangen af det foregående regnskabsår, må ikke kapitaliseres større procentdel af tillæggene end den, hvormed aktivet var opført i nævnte års regnskab.

§ 133. Livsforsikringsselskaber skal i statusopgørelsen under passiver særskilt optage en forsikringsfond bestående af summen af:

1) erstatningsreserven, der omfatter sådanne forsikringsbeløb og dertil knyttede bonusbeløb, som er anmeldt eller forfaldne til udbetaling, men endnu ikke er udbetalt;

2) præmiereserven, der omfatter den samlede værdi af alle de løbende forsikringer. Præmiereserven skal mindst udgøre et beløb så stort som forskellen mellem kapitalværdien af selskabets forpligtelser efter samtlige løbende livsforsikringskontrakter og kapitalværdien af de nettopræmier, som forsikringstagerne skal erlægge i fremtiden. Ved nettopræmie forstås den del af forsikringspræmien, som ved forsikringskontraktens indgåelse efter det da gældende grundlag for præmieberegningen svarede til den overtagne risiko. Det samme grundlag skal anvendes ved be-